

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Kiærminde-Bladet

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Kiærminde-Bladet", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1819_342_3-intro-shoot-idm117.pdf (tilgået 17. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Farerne i Rom

Grundtvig var bekymret for flere aspekter ved Ingemanns rejse til Syden. Dels forestillede han sig en vis løssluppen sanselighed, som andre af tidens kunstnere kunne berette om ved hjemkomsten, dels frygtede han, at Ingemanns digteriske stil kunne ændre sig ved mødet med det klassiske, hvad Grundtvig tidligere havde set ske hos andre. Oehlenschläger, der skulle svare til longobarderne (strofe 56 f.), tabte sin "Fyrighed i Aanden", mens Baggesen, der svarer til normannerne, mistede sit "Danske Guld" (strofe 58; se Lundgreen-Nielsen 1980, s. 789). Billedhuggeren Bertel Thorvaldsen, der tilbragte en stor del af sine bedste produktionsår i Rom, hædres dog med epitetet "Vaulunders Broder" (strofe 45).

* Grundtvig skulle 20 år senere endnu engang hædre Thorvaldsen med dette tilnavn. Da han i 1839 besøgte godset Nysø, var man dér netop begyndt at bygge et lysthus til Thorvaldsen, og Grundtvig blev bedt om at give huset et navn og skrive en indvielsessang. Grundtvig kaldte da huset "Völunds værksted" (Rønning 1912, bind 3:2, s. 146).

Advarslen mod den sydlandske sensualisme kommer helt konkret til syne i strofe 40: "Og Afrodite skal min Ven ei giække". Advarslen skulle vise sig ikke at være helt grundløs. I den danske koloni i Rom mødte Ingemann bl.a. Maria Bügel og hendes søstre, som han opvartede (Ingemanns *Reise-Lommebog*, den 30. januar 1819, jf. Lundgreen-Nielsen 1980, s. 789).

* Desuden forelskede Ingemann sig under en udflugt til Napoli, men "besindede" sig og vendte hjem 1819 (Akhøj-Nielsen u.å., afsnittet "Dannelsesrejse og hjemkomst 1818-22"). Ingemann var i november 1812 blevet forlovet med Lucie Marie Mandix. Først i juli 1822, hvor han havde fået stilling som lektor ved Sorø Akademi og som følge deraf var i stand til at forsørge hende, kunne han endelig gifte sig med hende (Ingemann 1996, s. 145). Måske er det hende, Grundtvig hentyder til med "Maler-Dronningen ved Isse-Fjord" i strofe 45. Lucie var en ivrig amatør-maler, især af blomster og bibelske motiver. Issefjorden kan ud over den konkrete geografiske fjord også være et billede på Sjælland, med associationer til sagnkongedømmet i Lejre